

Heerlijke column

'NOG EVEN GENIETEN, SCHRIKSCHIJTER!'

De zomervakantie staat voor genieten en avontuur. Zalig, hoor ik dan zeggen, maar... Toen ik een puber was, had ik maar één obsessie: paarden en alles wat ermee te maken had, van paardrijden, jumpings, zadels boenen, stallen uitmesten, op de kermis de paardjes borstelen, elke vakantie de oren van mijn moeder haar hoofd zagen om op paardenkamp te kunnen gaan ... Paarden, paarden en nog eens paarden. Helaas: mijn moeder, als alleenstaande huisvrouw met twee schoolgaande dochters, had toen niet de middelen om wat dan ook te kopen, laat staan paardrijlessen. Een goedkopere optie was judo doen samen met mijn grotere zus Vero, een idee van mijn vader zodat we ons mannetje konden staan. Hij liet ons ook vanaf jonge leeftijd zwemlessen nemen, iets dat vanzelfsprekend was voor hem omdat hij zelf meerdere keren Belgisch kampioen waterpolo werd. Ik heb ook een paar jaar ballet gevolgd, omdat ik met mijn voeten naar binnen liep en door ballet een operatie aan beide benen uitgespaard kon worden. Het heeft trouwens écht geholpen, want ik loop nu helemaal correct. Maar geen enkele sport of bezigheid kon mijn passie voor paarden temperen. Ik heb zelfs getwijfeld om voor dierenarts te studeren en verder te specialiseren in paarden, maar het feit dat je daarvoor zoveel moest studeren, lang moest stilzitten op een stoel tussen vier muren, heeft me van dat idee afgeholpen. Plan B was om elk weekend en in elke vakantie te gaan werken, zodat ik al het paardenmateriaal dat ik nodig had, zelf kon bekostigen. Dat lukte, tot ik alles had ... behalve een paard. Los van het feit dat paardensport veel geld kost, had mijn moeder ook schrik dat ik er zou afvallen. Ik heb het haar wel honderd keer horen zeggen: 'Kootje toch, dat is toch veel te gevaarlijk!' Waar ik natuurlijk géén oren naar had! Maar nu sta ik hier dus met mijn mond vol tanden. Want de meter van Grace heeft aangekondigd dat ze mijn allerkostbaarste bezit volgende zaterdag komt halen voor een ritje op een pony. Alles in mij schreeuwt: 'Zot! Dat is te gevaarlijk, geen sprake van!' En dan kom ik tot het besef dat ik een echte schrikschijter geworden ben sinds ik mama ben. Omdat je kind het allerbelangrijkste is op deze wereldbol en het voor mij nog een leerproces is om die kerk tussen beschermen en loslaten in het midden te houden. Man, wat begrijp ik mijn moeder nu, confronterend!

Loslaten mag dan mijn sterkste kant niet zijn, wat ik wél goed kan is het maagje van mijn oogappel verwennen, en liefst volgens de seizoenen. Deze maand kan je bijvoorbeeld volop genieten van schorseneren, sperzieboontjes, rode bieten en vijgen. Of pladijs, die is nu op z'n best. Een warm bericht aan alle mama's (in spe): check www.mijnkindeetalles.be of volg mijn Instagrampagina [@opdegroei](https://www.instagram.com/opdegroei) voor inspiratie.

En, hoor ik je vragen, mag Grace nu een rit op die pony maken? Zucht, ik kan haar dat niet afpakken, hé? Dus dubbele duim voor mij en m'n bange hartje!

Sofie Dumont

Chef-kok Sofie Dumont, www.sofiedumont.be,
Instagram/Twitter: sofiechefdumont, Facebook: sofie dumont.

Ahhh paardje

Zelfgemaakte ijsjes en samen knutselen

Vakantie is ook de zoo

#mijnkindeetalles

